

Rugăciunea, pulsul redeșteptării

Textul de memorat: „Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru care este în ceruri va da lucruri bune celor ce l le cer!” (Matei 7,11)

Dumnezeu intervine cu putere atunci când poporul Său se roagă. Alfred Lord Tennyson avea multă dreptate când spunea: „Prin rugăciune se împlinesc mai multe lucruri decât poate lumea aceasta să-și imagineze.” Marile redeșteptări din Scriptură s-au născut prin rugăciune. Vechiul Testament consemnează rugăciunile de mijlocire ale patriarhilor și ale profeților. Moise, David și Daniel au cerut putere de la Cel Atotputernic. Cartea Faptelor apostolilor ne arată cum credincioșii din Noul Testament stăteau pe genunchi, luând cerul cu asalt și căutând revărsarea Duhului Sfânt.

De asemenea, viața de rugăciune a Domnului Isus ne arată că El depindea neîncetat de Tatăl Său ceresc. Evangheliile ne lasă să întrezărim această sursă a puterii Sale spirituale: Mântuitorul primea putere când stătea singur pe genunchi înaintea Tatălui.

„O redeșteptare spirituală este de așteptat numai ca răspuns la rugăciune.” – Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, p. 121. În acest studiu, vom explora rolul pe care l-a avut rugăciunea în câteva dintre cele mai mari redeșteptări din Biblie.

Rugăciunea și redeșteptarea în cartea Faptele apostolilor

Credincioșii din biserica primară au fost umpluți cu putere venită de sus. Duhul Sfânt a fost revărsat peste ei într-un mod remarcabil. Inimile au fost mișcate, viețile au fost schimbate. Evanghelia a pătruns în locurile cele mai neprimitoare și s-au convertit mii de oameni. În Faptele 2:41 se spune că trei mii de suflete s-au alăturat bisericii într-o singură zi. În Faptele 4:4 se arată că numărul bărbaților (femeile și copiii nu au fost puși la socoteală) care au crezut „s-a ridicat aproape la cinci mii”. Chiar și mulți conducători religioși care l se împotriviseră lui Isus în timpul vieții Sale „veneau la credință” (Faptele 6:7). Relatarea acestei creșteri fenomenale continuă în Faptele 9, unde se consemnează faptul că biserica din „toată Iudeea, Galileea și Samaria” „se înmulțea” (Faptele 9:31). În capitolele 10-12, se arată că Evanghelia depășise deja multe granițe culturale și geografice. Sutașul roman și vistiernicul împărătesei Etiopiei au primit botezul. Potrivit cu Faptele 1, biserica a pornit cu un număr de circa o sută douăzeci de credincioși (Faptele 1:13,15), iar spre sfârșitul primului secol, se poate estima că în imperiul Roman existau cel puțin un milion de creștini. Creșterea este remarcabilă. Care a fost secretul?

1. Care este cauza majoră a creșterii bisericii din Noul Testament? Faptele 1:4,8,14; 2:42; 4:31,33; 6:3,4.

Pastorul R. A. Torrey a fost un mare predicator al redeșteptării de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. El a susținut adunări de redeșteptare în Marea Britanie între anii 1903 și 1905, iar în America de Nord în 1906 și 1907. Deplângând programul aglomerat al creștinilor, el a spus într-o ocazie: „Suntem prea ocupați ca să ne rugăm și astfel suntem prea ocupați ca să avem putere. Avem o mulțime de activități, dar realizăm puțin; avem multe servicii divine, dar puține convertiri, avem multe structuri, dar rezultate mici.”

Ești prea ocupat ca să te rogi? Cine poate spune că nu este ocupat? Ce poți face pentru a-ți elibera programul și pentru a găsi timpul necesar pentru rugăciune? Gândește-te la toate motivele pe care le invoci pentru a amâna rugăciunea și la toate pretextele de care te folosești pentru a face orice altceva. Ce pierzi atunci când nu îți iei timp pentru rugăciune?

Viața de rugăciune a Domnului Isus

2. Care sunt cele trei lucruri pe care ni le descoperă pasajele din Marcu 1:35, Luca 5:16, 9:18 despre viața de rugăciune a Domnului Isus?

„Hristos primea continuu de la Tatăl ca să ne poată transmite nouă. «Cuvântul pe care-l auziți – spunea El – nu este al Meu, ci al Tatălui care M-a trimis.» «Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească.» El a trăit, a gândit și S-a rugat nu pentru El, ci pentru alții. După ore întregi petrecute împreună cu Dumnezeu, El venea dimineață după dimineață să le aducă oamenilor lumina Cerului. El primea zilnic botezul proaspăt al Duhului Sfânt. În primele ore ale noii zile, Domnul Îl trezea din somn, iar sufletul și buzele Sale erau unse cu har pe care să îl poată împărtăși altora.” – Ellen G. White, *The Review and Herald*, 11 august 1910

3. Pentru ce anume S-a rugat Domnul Isus? Ce ne spun rugăciunile lui despre preocupările Sale cele mai importante? Care este trăsătura distinctivă a rugăciunilor Sale? Ioan 17:20-24; Luca 22:31,32; Matei 26:36-44.

Pentru Domnul Isus, rugăciunea era o parte esențială a vieții. Era legătura directă cu Tatăl, prin care primea susținere și îndrumare. Era modul prin care Își reînnoia zilnic relația cu Tatăl. Prin viața Sa de rugăciune, primea curajul și tăria de a înfrunta ispitele dușmanului. În urma ocaziilor de rugăciune, supunerea Sa față de voința Tatălui era și mai adâncă. Ele Îl înviorau spiritual și Îi dădeau putere. Luca arată ce s-a întâmplat cu Isus într-o astfel de ocazie: „Pe când Se ruga, I s-a schimbat înfățișarea feței și îmbrăcămintea I s-a făcut albă strălucitoare” (Luca 9:29). Prin viața de rugăciune, Isus Se îmborsătea spiritual și Își reînnoia zilnic relația cu Tatăl.

Gândește-te câteva momente la ocaziile în care Dumnezeu ți-a răspuns la rugăciune în mod minunat. Cum te ajută rememorarea acestor experiențe și reflectarea asupra lor să ai o viață de rugăciune substanțială?

Rugăciunea colectivă

Domnul Isus Își făcea în mod frecvent timp pentru rugăciune personală, dar în multe ocazii i-a încurajat pe ucenicii Săi cei mai apropiați să se roage împreună cu El. Odată, le-a cerut lui Petru, Iacov și Ioan să-L însoțească pe Muntele Schimbării la Față (Matei 17:1,2). De asemenea, în Ghetsimani i-a îndemnat să I se alăture în rugăciune (Luca 22:39-46). Rugăciunea colectivă are o putere deosebită.

4. Studiază cu atenție Matei 18:19,20. Redă pe scurt declarația Domnului Isus.

„Făgăduința este dată cu condiția ca poporul lui Dumnezeu să înalte rugăciuni colective și, ca răspuns la aceste rugăciuni, se poate aștepta o putere mai mare decât cea care vine în urma rugăciunii personale. Puterea oferită va fi proporțională cu unitatea membrilor și cu dragostea lor pentru Dumnezeu și unul pentru altul.” – Ellen G. White, *The Central Advance*, 25 februarie 1903

John Bunyan nota: „Poți face mai mult decât să te rogi după ce te-ai rugat, însă nu și înainte de a te fi rugat.”

Când ne rugăm împreună, cu seriozitate și sinceritate, Duhul Sfânt intervine prin minuni.

5. Citește Faptele 12:1-16. În ce situație se afla Petru aici? Care a fost atitudinea bisericii? Ce ne spune acest pasaj despre puterea rugăciunii colective?

În acest caz, Petru a fost eliberat din închisoare în mod minunat. Experiența a fost atât de intensă, încât apostolul nu a înțeles de la început dacă ceea ce i se întâmpla era real sau doar un vis. Abia după ce a trecut de porțile închisorii, și-a dat seama că fusese într-adevăr eliberat. Ceea ce trebuie remarcat aici este menționarea de două ori a faptului că biserica se ruga pentru el. Și nu este de mirare, dacă ne gândim cât de dificilă era situația. Fără îndoială că și noi am proceda la fel, mai ales dacă ne-am confrunța cu o problemă la nivel de biserică.

Libertatea noastră

Te-ai întrebat vreodată de ce este rugăciunea atât de importantă? De ce trebuie să Îl rugăm pe Dumnezeu să ne dea Duhul Sfânt? Nu este El dispus să ni-L dea? Ca să răspundem la aceste întrebări trebuie să înțelegem mai întâi faptul că Dumnezeu ne respectă libertatea de alegere. El ne-a creat cu capacitatea de a face alegeri morale. El face tot ce ține de El, dar este limitat de alegerile noastre (Psalmii 78:41,42).

Atunci când ne rugăm, recunoaștem – fără să fim constrânși de cineva – că suntem în întregime dependenți de Dumnezeu și că Îi permitem să intervină în viața noastră. Cu cât ne rugăm mai mult, cu atât recunoaștem mai mult autoritatea Sa deplină. Când ne rugăm, Duhul Sfânt ne pregătește inima pentru a-L primi într-o și mai mare măsură. Cu cât ne rugăm mai mult, cu atât Îl lăsăm mai mult să „răstignească” dorințele noastre păcătoase. În marea luptă dintre bine și rău, rugăciunea Îi dă lui Dumnezeu posibilitatea de a interveni în viața noastră cu o putere și mai mare.

6. Studiază 2 Corinteni 10:3-5. Cum poți explica afirmația: „Armele cu care ne luptăm noi nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu”? Despre ce arme este vorba aici? Despre ce luptă vorbește Pavel aici? De ce apelează el la aceste simboluri? Ce este această luptă în care suntem și noi cuprinși?

Advenștii de ziua a șaptea au o anumită concepție despre marea luptă dintre Hristos și Satana. Știm că ea este reală și că toți oamenii sunt cuprinși în ea. Dacă am fi lăsați singuri, nu am avea nicio șansă în fața lui Satana. Singura noastră speranță este relația cu Domnul Isus, iar partea esențială a acestei relații este viața de rugăciune – o armă spirituală pentru o luptă de natură spirituală, o armă indispensabilă supraviețuirii noastre. Dacă Isus a avut nevoie de rugăciune, cu cât mai mult avem nevoie noi!

„Și noi trebuie să avem ocazii rezervate pentru meditație și rugăciune și pentru primirea înviorării spirituale. Noi nu prețuim puterea și eficiența rugăciunii așa cum ar trebui. Rugăciunea și credința vor face ceea ce nicio putere de pe pământ nu va putea realiza.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 509

În ce situații din viață ai cunoscut nemijlocit realitatea dură a marii lupte dintre Hristos și Satana? În ce fel te-a ajutat rugăciunea? Care ar fi fost experiența ta dacă nu te-ai fi rugat?

Rugăciunea eficientă

Există multe metode eficiente de rugăciune. Unii găsesc de cuviință să stea înaintea lui Dumnezeu pe genunchi și cu Biblia deschisă. Alții citesc câteva versete și stau de vorbă cu Domnul despre ceea ce au citit.

Psalmii s-au dovedit a avea o influență aparte ca subiect de rugăciune. Încearcă să meditezi la un psalm în timpul momentelor tale de devoțiune. Citește câte un verset o dată. Citește-l cu voce tare și apoi stai de vorbă cu Domnul despre ceea ce îți spune acel verset.

Pentru alții, rugăciunea care le satisface sufletul este cea pe care o rostesc singuri înaintea Domnului într-un loc retras din natură. Alții împletesc rugăciunea cu cântarea.

7. Ce învățăm despre rugăciunea eficientă din următoarele versete? Psalmii 34:1; 50:23; 67:3; 71:6.

Rugăciunile lui David erau pline de cuvinte de adorare și de laudă la adresa lui Dumnezeu. Și inimile noastre se umplu cu cuvinte de laudă atunci când medităm la bunătatea Sa și la dragostea Sa inegalabilă.

8. Citește Daniel 9:8-13. Ce fel de rugăciune este aceasta?

9. Ce element adaugă Pavel la rugăciunea eficientă? Efeseni 5:20.

10. Despre ce „cereri” este vorba în Efeseni 6:18 și Filipeni 4:6? De ce sunt cererile o componentă importantă a rugăciunii?

Nu ne-am propus să oferim o formulă” a rugăciunii, dar putem întocmi un plan general al ei: începem prin cuvinte de laudă și adorare și Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru bunătatea Sa pentru noi. În continuare, Îi mărturisim greșelile și defectele noastre, după care Îi mulțumim pentru iertarea Sa. Apoi, încheiem cu cererile – Îi aducem la cunoștință solicitările noastre, cu o atitudine de supunere și de încredere în puterea Sa divină.

Ai o viață de rugăciune corespunzătoare? Ce schimbări trebuie să faci? Vrei să depui eforturi pentru a petrece mai mult timp în rugăciune? Rugăciunea îți poate schimba viața!

Studiu suplimentar

„Adu înaintea lui Dumnezeu nevoile, bucuriile, necazurile, grijile și temerile tale. Tu nu Îl vei putea face să Se simtă împovărat, nici nu Îl vei face să Se simtă obosit. Dacă El ține socoteală până și de perii capului tău, atunci nu va rămâne indiferent față de nevoile copiilor Săi. «Domnul este plin de milă și de îndurare» (Iacov

5:11). Inima Sa iubitoare este mișcată de necazurile noastre și El ne ascultă când li vorbim despre ele. Să aducem la El orice dificultate cu care ne confruntăm. Nimic nu este prea greu pentru El, deoarece El ține lumile și guvernează toate lucrările universului. Nimic din ceea ce are legătură, într-un fel oarecare, cu pacea noastră nu este atât de neînsemnat, încât să nu fie luat în considerare de El. În experiența noastră nu există niciun capitol atât de întunecat, încât El să nu-l poată citi, și nici încurcături atât de mari, încât El să nu le poată rezolva. Nicio nenorocire nu se poate abate asupra celui mai neînsemnat dintre copiii Săi, nicio îngrijorare nu-i poate chinui sufletul, nicio bucurie nu-l poate încânta și nicio rugăciune sinceră nu iese de pe buzele noastre fără ca Tatăl ceresc să nu le observe, fără ca El să nu manifeste un viu interes pentru toate acestea. Căci El «tămăduiește pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănilor» (Psalmii 147:3). Legăturile dintre Dumnezeu și fiecare suflet sunt atât de intime și de profunde, ca și cum nu ar mai fi un alt om pe pământ de care El să Se îngrijească și pentru care să-L fi dat pe Fiul Său preaiubit.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 100

Întrebări pentru discuție

1. De ce trebuie să ne rugăm dacă Dumnezeu știe totul? Probabil că cel mai important răspuns este că trebuie să ne rugăm pentru că așa ne îndeamnă Biblia. Nu știm *cum anume* funcționează, dar știm că funcționează. La fel se întâmplă atunci când luăm un medicament: nu știm cum anume aduce vindecarea, dar o aduce. Ce alte exemple poți da pentru a ilustra importanța rugăciunii, în special în legătură cu redeșteptarea și reforma?
2. Recitește cu rugăciune citatul din *Calea către Hristos*. Observă încurajările oferite aici și ultima frază, unde se vorbește despre relația dintre Dumnezeu și omul care se roagă. Ce poți face pentru a avea o astfel de relație strânsă cu Domnul?
3. Discutați în grupă despre realitatea mării lupte și despre modul în care ea a afectat existența bisericii voastre. Cum vă poate ajuta rugăciunea colectivă să faceți față problemelor comune?